

به نام خدا

تعریف:

شکستگی های حفره لگن نوعی از شکستگی های لگن هستند که همانطور که از نامشان پیدا است در حفره ای واقع در لگن خاصره ایجاد می شوند. علت این شکستگی ها معمولاً تصادف اتومبیل یا سقوط است .

علائم و تظاهرات بالینی:

حساسیت روی سمفیز پوبیس، خارهای خاصره ای قدامی ، ستیغ خاصره، استخوان خاجی و دنبالچه ای ، تورم موضعی ، احساس کرختی یا سوزش روی پوبیس، دستگاه تناسلی و قسمتهای فوقانی ران، ناتوانی در تحمل وزن بدون ناراحتی

تشخیص:

تشخیص یک شکستگی به نشانه های بیمار، علائم فیزیکی و معاینه رادیوگرافیک بستگی دارد. معمولاً بیمار به وارد آمدن ضربه به منطقه اشاره می کند. CT اسکن لگن با شناسایی جدا شدگی مفصل ساکروایلیاک ، آسیب بافت نرم ، همتوم لگنی و شکستگی ها به تعیین وسعت آسیب دیدگی کمک می کند.

درمان:

شکستگی های پایدار لگن: (شامل شکستگی یکی از شاخه های پوبیس یا ایسکیوم ، شکستگی شاخه های پوبیس یا ایسکیوم در یک طرف ، شکستگی بال استخوان خاصره ای ، و شکستگی استخوان های خاجی یا دنبالچه ای) با چند روز استراحت در بستر و کنترل درد ، ناراحتی و سایر علائم بیماری درمان می شوند .

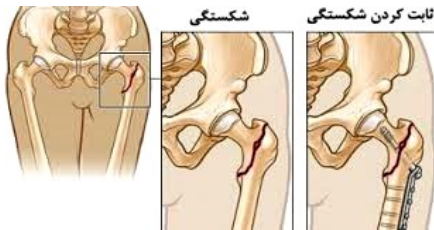
بیمار مبتلا به شکستگی استخوان دنبالچه ای ، با درد ناحیه دنبالچه و اجابت مزاج دردناک مراجعه می کنند . به بیمار توصیه می شود برای تسکین درد در لگن آب گرم بنشیند و برای جلوگیری از زور زدن هنگام اجابت مزاج از مواد نرم کننده مدفوع استفاده کند . پس از تسکین درد، فعالیت به تدریج از سر گرفته می شود.

برای تحمل کنترل شده وزن روی استخوان مصدوم ، از انواع وسایل کمک حرکتی مثل واکر و کراچ استفاده می شود. راه انداختن سریع بیمار ، میزان بروز عوارض مربوط به بی حرکتی را کاهش می دهد.

این شکستگی ها با فیکساسیون خارجی یا جراحی انداختن به روش باز و فیکساسیون داخلی درمان خواهند شد. این اقدامات باعث بند آمدن خونریزی ، ثبات همودینامیکی، راحتی و زودتر راه رفتن بیمار می شود.

شکستگی ناپایدار لگن

الف- شکستگی ناپایدار چرخشی : سمفیز پوبیس جدا شده و رباط های ساکروایلیاک ، ساکرو توبروس و ساکرو اسپینوس پاره شده اند. ب- شکستگی ناپایدار عمودی: جابجایی نیمه لگن به طرف جلو و عقب در اثر کندی سمفیز پوبیس و پارگی رباط های ساکروایلیاک . ج- شکستگی بدون جابجایی استابولوم. (درمان فوری شامل ثابت کردن شکستگی و بند آوردن خونریزی است. این بیماران در خطر شوک ناشی از خونریزی هستند .

مراقبت های پرستاری:

بیماری که در بستر استراحت می کند در معرض عوارض ناشی از بی حرکتی نظیر بیوست ، کندی جریان وریدی و عوارض ریوی قرار دارد. تشویق بیمار به دریافت مایعات و رژیم غذایی فیبر دار به اندازه کافی ، ورزشهای مچ پا و ساق ، سرفه و تنفس عمیق و مراقبت های پوستی از خطر بروز عوارض کاسته ، باعث می شود بیمار احساس راحتی بیشتری کند. بیماران دچار شکستگی استخوان خاجی در معرض ابتلا به فلج حرکات روده ای هستند و باید صداهای روده ای این افراد کنترل شود.

آموزش به بیمار:

وقتی در تخت به پشت می خوابید می توانید برای راحتی بیشتر یک بالش را در زیر زانوهای خود قرار دهید. وقتی به شانه طرف سالم می خوابید می توانید یک بالش را بین ساق های خود قرار دهید.

پانسمانی که روی زخم ها گذاشته شده است باید توسط یک پرستار یا همراه بیمار که در بیمارستان آموزش دیده است بصورت روزانه تعویض شود.

معمولاً زمانیکه پانسمان تعویض می شود لکه هایی در روی آن مشاهده می شود که بر اثر ترشحات طبیعی زخم است. این ترشحات ممکن است تا یکی دو هفته ادامه یابد بعد از آن ، ترشح زخم قطع شده و زخم به اصطلاح خشک می شود . در این زمان دیگر نیاز به تعویض روزانه پانسمان وجود ندارد . اگر ترشح زخم بعد از این مدت همچنان ادامه یافت ، باید به پزشک معالج اطلاع دهید.

شکستگی لگن

تهیه و تنظیم: واحد ارتقاء سلامت و آموزش به بیمار
بازنگری بهار ۱۴۰۳
منبع: نصیری زیبا، فریبا- درسنامه پرستاری
داخلی - جراحی برونر سوارث (ارتوپدی) ۲۰۱۸،
جلد ۹- نشر جامعه نگر

به یاد آورید که عضلات نقش مهمی در راه رفتن طبیعی دارند و تا زمانی که نتوانید قدرت و هماهنگی عضلات را مجدداً بدست آورید لنگش ادامه خواهد داشت. نگران نباشید، اگر طبق دستور پزشک و فیزیوتراپ به راه رفتن و نرمشهای خود ادامه دهید راه رفتن به حد طبیعی باز خواهید گشت. اگر دستورات را به درستی رعایت کنید خواهید توانست بعد از حدود چهار تا شش ماه از عمل جراحی، به راحتی راه بروید و کارهای روزمره خود را انجام دهید.

برگشت به فعالیتهای شدید تر ورزشی که نیازمند قدرت و هماهنگی بیشتر است ممکن است به یک سال زمان نیاز داشته باشد.

بعد از حدود سه ماه قطعات شکسته شده به هم جوش می خورند و غضروف آسیب دیده هم ترمیم نسبی پیدا می کند. اکنون حفره لگن بهبود یافته و می توانید وزن بدن را تحمل کنید. از این به بعد بدن دیگر نیازی به پلاک و پیچ هایی که در محل گذاشته شده اند، ندارد ولی چون این وسایل برای بدن ضرری ندارند و از طرف دیگر انجام یک عمل جراحی مجدد برای درآوردن آنها ممکن است موجب آسیب بیشتری به بدن شود پیچ و پلاک ها در محل خودشان باقی می ماند.

قابل توجه مددجویان محترم:

واحد ارتقاء سلامت بیمارستان آماده پاسخگویی به سؤالات شما در خصوص پیشگیری، درمان، مراقبت از بیماری و نحوه پیگیری می باشد. در صورت نیاز، می توانید از ساعت ۱۴-۱۲ با شماره تلفن بیمارستان (۰۷-۴۵۳۵۵۹۵۳ داخلی ۳۰۵) تماس حاصل نمایید.

<https://emamhasan.abzums.ac.ir/>

با آرزوی سلامتی برای شما مددجوی گرامی

- در صورت داشتن علائم عفونت از جمله تب، لرز، قرمزی و خروج ترشح چرکی از ناحیه عمل شده و حساسیت در لمس به پزشک مراجعه کنید.

- بخیه ها معمولاً بعد از دو تا سه هفته از جراحی خارج می شوند.

- باید حرکاتی را که به شما توسط پزشک یا فیزیوتراپ آموزش داده شده است در منزل بطور مرتب انجام دهید تا مفاصل دچار خشکی نشوند.

- می توانید با عصای زیر بغل یا توسط واکر راه بروید ولی نباید اندامی را که جراحی شده است به زمین بگذارید. اگر قبل از اینکه شکستگی بطور کامل جوش بخورد، پای جراحی شده را به زمین بگذارید نیروی وزن شما به محل شکستگی اعمال می شود. در این حال شدت نیروهای وارده به محل شکستگی ممکن است آنقدر زیاد باشد که پیچ و پلاک ها را جابجا کرده و در نتیجه قطعات شکستگی هم، جابجا شوند.

- در روز مشخص شده حتماً به پزشک جراح مراجعه کنید.

- باید از غذاهای حاوی پروتئین و کلسیم کافی برای کمک به جوش خوردن شکستگی کمک گرفت. لبنیات مهمترین موادی هستند که در این امر به شما کمک می کنند.

- برای بدست آوردن توانایی های قبل از شکستگی نیاز به زمان زیادی است. شکستگی در حفره لگن نیاز به حدود سه ماه زمان برای جوش خوردن دارد. معمولاً بعد از این مدت می توانید بدون کمک عصا، پای خود را کاملاً به زمین گذاشته و راه بروید.